
Editorial

A les portes d'entrar en els 10 anys de la revista SU-PORTS, pretenem amb aquest número presentar temes que abastin realitats molt diverses en les vides dels infants i dels adolescents. Com que aquesta és una època de molts contrastos, en què poden coexistir conceptes i realitats tan dispars com la globalització, que persegueix, entre altres coses, unificar tendències, maneres de pensar i, sobretot, polítiques de mercat, hi trobem, coexistent, conceptes de diversitat d'idees, de maneres de viure i de pensar.

Considerem que els temes que us proposem són un reflex del que acabem de dir, ja que les temàtiques que hi trobareu abasten aspectes rellevants en la vida de les persones però estan poc connectades entre elles. Ha estat intencionat fer-ho així.

Un dels aspectes més difícils d'abordar en les persones amb discapacitat és, sens dubte, el de la sexualitat. Si en algunes èpoques ha estat considerat tabú, actualment, l'allargament i la millora de la qualitat de vida i els moviments en pro dels drets de les persones amb handicaps, ha creat la necessitat d'estudiar més a fons aquell tema, intentant per una banda superar alguns mites i, per una altra, posicionar-se sobre quines han de ser les condicions per poder gaudir d'una millor vida sexual, partint de l'afirmació compartida que les necessitats sexuals de les persones amb discapacitat no són necessàriament menors que les dels seus iguals sense discapacitat.

A un altre nivell i d'acord amb la pretesa voluntat de presentar-vos un número ben variat, hi trobareu dos articles que vénen a omplir un buit important arreu com és l'avaluació de diferents aspectes psicopatològics en edats primerenques. D'aquesta manera, es presenta una escala d'avaluació de símptomes d'ansietat per a preescolars. Entre les seves virtuts més remarcables hi ha el fet que, a banda de ser vàlida per a població d'entre 3 i 6 anys, està construïda a partir d'una

mostra del nostre país, implica alhora diferents informants, pares i mestres i, innovadorament, els mateixos alumnes. Aquestes mateixes característiques les trobem en el següent instrument d'avaluació, el PBT, que se centra en la detecció de conductes de risc a preescolar. Sens dubte, aquestes dues proves seran una eina molt útil tant per a la detecció primerenca com per a les implicacions educatives i terapèutiques que se'n puguin derivar.

Aquí també compartim la idea de la majoria d'investigadors en psicopatologia que ens diuen que abordar conductes pertorbadores serà més esperançador en la mesura que disposem d'instruments d'avaluació sensibles com més aviat millor, a partir dels quals es puguin dur a terme programes d'intervenció.

Totes les intervencions que puguem dissenyar amb les persones amb discapacitat estarien mancades de sentit si no tinguessin com a objectiu final facilitar processos de participació tan inclusius com sigui possible i de millora de la qualitat de vida. D'això és del que parlem en l'últim article que podreu llegir en aquest número, on es comenten diferents indicadors tant dels mateixos discapacitats com dels elements de l'entorn que faciliten o dificulten una millor o pitjor participació dels primers. S'hi constata també la necessitat de repensar les diferents estructures legals, administratives, socioculturals, econòmiques... des de posicions inclusives. Només així aquest concepte passarà de ser una idea meravellosa a una realitat quotidiana

Consell de Redacció

Departament d'Educació Espectral
Facultat d'Educació de la Universitat de Vic